

mej šudzić. Pšchetož te Welki, dyž su łodne, schezowfaju a wuja, kajž Břy, so bychu stym Skot aby Szlowekow sjebali. Tak czinja tež czi falschni Prophetojo, czi pšchindu sfracnym Wafchnjom a swulkej Sswjatoszju. Tu waf šo nedyrbi nihto dacž sjebacž. To je da prjenja Wuczba, na kotrejž wele leži.

Kprjenemu je pak to ta wowcža Drašta, kotruž šo czi falschni Duchojo wobłeku, a šo snej wupwyscha, so nihto neje, kiž by prajił, a posnał, so ze tych Ludži saweřž a jim neprawje prjedowacž, ale s dobrymi, łatkimi, czichimi Ssłowami pšchindu woni, a newedža dosž wupwedacž, fak šyluje wot Boha nuczeni šu, a fak tej Zalozži dljeje pšchiladowacž nemoža, so temu khudemu Ludu ta Wjernozž hacž dotal je samelezana byla. Tajkich Ssłowow neje ton bohi Lud swufnył, pšchupanetehodla borřy, a dzerži schitko, sčtož tajžy Hejchlerjo praja a czinja, sa tutu Sswjatosž. Alle Kšcheszijan dyrbi wedzić, so ton Szert nidy nepšchindže, jako Szert, ale jako by Boh byl. Pšchetož Welki tež nepšchindu, kajž Welki, ale woni šo do wowcžeje Kožje sawalja, so jich ton, kiž jich nesnaže, sa lupe, cziche Jehnjatka dzerži.

Potom je tež to jena wowcža Drašta ton Hamt, to Powołanje, a te wulke krasne Mena. Kajž tež lejder šhonili šmy, so ton Bamž, a jeho Biskopojo stym tu najwecžu Schkodu sczinili šu, a hiščeže czinja, so šwoj Hamt kwalja, a tehodla šwoje Wustawki zedža dzeržane mjecz. Pšchetož hacž je runje jich Žiwenje tajke, so šnim nikoho sjebacž aby popanyčž nemoža, da ma to tola wulke dobre Sdacžje, so we wulkim žyřtwynym Hamcži šedža. Runje kajž ton Knes wot tych Pharisesskich a Pšmatowčenych praji, so na Mořsařowym Stoli šedža. A my šami ne-

možemy jim žaneho Boruka Hamta dla dacž, ale dyrbimy posnacž, so ton Hamt šam wot šebe prawy je; dy bychu jon jeno prawje wedli.

Dyž tehodla Bamž a Biskopojo šwoj Hamt kwalja, a zedža tehodla šlyšcheni byčž, jako tajžy, kiž bludzićž nemoža, da dyrbi šo jedyn Kšcheszijan pšched tym na Kędžbu wřacž, a prajicž: Ton Hamt derje šnaju, won je jena wowcža Drašta. Alle Křyřtus me napomina, so mi nedyrbi na tym dosž byčž, dyž tu wowcžu Kožu widžu, ale dyrbu šo woladowacž, hacž njedže njekajki Welk špody wowcžeje Kožje netři, to je, hacž njedže jedyn beřbožny šly Szlowek ton Hamt newedže a stej rjaney Břchu šwojeho Hamta šwoju neprawu Wuczbu nochže nuzweřž.

Dale je tež to jena wowcža Drašta, so czi falschni Prophetojo šwobufach pjekne a renje šwjeczaze Žiwenje wedu, kajž my na njekotrych Sařochezjerjach widžimy. Tu neřlyšchisch, so bychu šo czi jedyn jenicžki mol rocžili; Drašta, Žyđž, a Picžje je scho hubene, šBožim Ssłowom du woni husto wokolo; modlja šo husto; šu we Szerpenju řezersliwi a newecža šo. To schitko šamo we šebi neprawje neje, a by derje bylo, dy bychu schizy Ludžo we tym tajžy byli.

Alle so bychmy žyli tehodla jich Wuczbu ša prawu dzeržecž, a jich pošluchacž, da praji Křyřtus: Ładaj šo jich! Pšchetož pod tej wowcžež Drařzi budžesch ty Welka namakacž. Wenuřy czi Sařochezjerjo štaja, runje kajž czi Wichojo, šwoj Troscht na šwoju hegen Prawdosž a Škutki, a dzerža Bože Sslubenja ša řelhane, dokelž šo dadža šařo šnoweho chežicž, škotřymž woni tu prjenju a prawu Ščezenižu šanicžuja. Woni neprawje wot Božeho Wotřasanja wuczja, jako bychmy tam nicžo wjazy nedostali, hacž